

Ringur fuglur, sum ...

SO eydnaðist tað endiliga at fáa hann fram aftur »úr buskinum«, fyrrverandi formann sambandsflokksins og fyrrverandi lögmann, Paula Ellefsen. Vit minnst øll, hvussu bráðliga hann tók seg úr politikki – uttan nakra ávísa grundgeving. Men tað hevur verið gitt um hví, og tað eru tey, sum hava gitt, at fyrrverandi sambandshøvdingin bara vildi sleppa sær vekk, áðrenn allar ólukkurnar av álvara fóru at gera um seg.

NÚ – í farnu viku – kemur hann so framaftur á leikpallin – hesaferð á tann stóra norðurlenska leikpallin. Sum áskoðarafjöld hevur hann allar tær stóru Rotary-kanónirnar í Norðurlondum. Og leikurin, sum Pauli Ellefsen framførir, er eingin minni enn politiska søgan her á landi seinastu 15 árin, sæð við sambandshøvdingans eygum. Og tað má sigast, at hon er einvís og eisini einoygd. Men kanska er einki löggið í tí, tí tað, sum eyðkendi gamla sambands-

høvdingan, var jú hetta bara at skylda uppá hini.

DIMMALÆTTING hevur so endurprentað greinina hjá Paula Ellefsen. Hon stóð í blaðnum »Rotary Norden« herfyri. Niðurstøðan er tann, at føroyskir politikarar við undantaki av sambandsmonnum hava koyrt hetta samfelagið á húsagang. Í samfull 15 ár hava hesir politikarar við javnaðarløgmanni á odda rikið ein politikk, sum eingin dugur hevur verið í, og sum hevur gjørt okkum øll til heimsins størstu skuldarreyvar. Sjálvur sat Pauli Ellefsen sum lögmaður í eitt skeið, og hetta skeiðið nemur hann eisini við í greinini. Tá var skil í – bara tá.

VIT skulu ikki her fara inn í smálutir, men skulu bara siga sama Paula Ellefsen, at grein hansara er einki minni enn ein lortaspann úr enda í annan. Eitt er so tað, at hann tváar sínar egnu hendur, men so at hongja skitnu klæðini fram fyri vindeygja hjá flestu av fremstu fólki í øllum Norðurlondum, tað er bæði illoyalt og ússaligt. Orðatakið sigur, at tað er ringur fuglur,

PAULI ELLEFSEN:

Veitslan er av

Nú skal gildið gjaldast

Veitslan er av, og føroyska samfelagið er áleiðs inn í bláa mánadagin við timburmonnum. Hetta sigur fyrrverandi formaður Sambandsflokksins Pauli Ellefsen í grein í skandinaviska blaðnum »Rotary Norden«, sum beint nú er útkomið, og sum vit við høvundans loyvi endurprenta inni í blaðnum.

Lesið á 5. síðu

sum drýtur í egið reiður, og hetta mugu vit so sanniliga sanna, nú vit lesa greinina hjá Paula Ellefsen. Hetta er einki minni enn at leggja ilt fyri føroyingar og at tveita okkum øllum torvmold í eyguni. Hví fara út um landoddarnar við slíkum og um somu tíð tváa sínar egnu hendur! Pauli skrivar so flott um allar syndirnar hjá hinum flokkunum, men einki um sínar egnu. Hann gevur øðrum skyldina fyri at hava tikið lívið av farmaskipafлотanum, men sigur einki um, at slapp hesin at halda fram og tað ikki eydnaðist, hvat tað tá kundi havt kostað landskassanum! Hann skrivar heldur einki um, at eitt av teimum fáu projektunum, sum vitturliga vísti seg at bera til, nevniliga Smyril

Line, royndi hann sjálvur at steðga. Og soleiðis kundi verið hildið fram.

SJÁLVANDI er gott við kritikki og serliga sjálvkritikki. Men henda greinin var so avgjørt eitt spark undir beltistaðið. Hon var betur óskrivad. Men fyrrverandi sambandsformanninum líkt, so skuldi hon brúkast til at tváa sínar egnu hendur. Og tí kom hann sera væl frá, tá hugsað verður um hvør lesarin er og hvønn kunnleika hann annars hevur til Føroya og føroysk viðurskipti. Veitslan er av, skrivar hann, nú koma timburmenninir. Hóast teir ikki nerva fyrrverandi sambandsformannin, so hevur eisini hann verið við til at geva øðrum timburmenn.

sosigaley

Dimma og dansk

Dimmalætting hevur tikið upp áhugaverdan tótt »Læknateigurin« og munnu lesararnir fegnast um hetta. Tað gera eisini vit, sum lesa Dimmuna. Men at koyra henda í blaðið á donskum er einki minni enn ein háðan móti okkara móðurmáli. Gott nokk skilja vit øll dansk, men at okkara størsta og peningasterkasta blað skal fara undir slíkan nýggjan og fyri føroysku lesararnar viðkomandi tótt Á DONSKUM MÁLI átti sjálvst Dimman at verið ov góð til. Blaðið hevur gjørt avtalu við danskan lækna búsitandi og arbeiðandi í Danmark og skulu føroysku lesarar Dimmalættingar nú skriva spurningar sínar á donskum og senda til danska læknan. Teir fáa so svar aftur í Dimmalætting - á donskum.

Tað finnst fyri tað fyrsta nógvir føroyskir læknar, sum eru førir fyri at svara spurningum. Men Dimman hevur so heldur valt at brúka ein útlandsan lækna. Tað er so eitt. Men at føroysku lesararnir skulu tvingast til at skriva spurningarnar á donskum er ovboðið. Og at blaðið so prentar alt á donskum máli ger tað ikki betri. Hesin kritikkur okkara hevur einki við supernationalismu ol. at gera. Tað snýr seg um at verja og hjúkla um og menna okkara mál, og hesa uppgávuna hava

blóðini eisini stóra ábyrgd av. At Dimmalætting í eitt mannaminni hevur valt at skriva bæði oddagreinar og aðrar greinar á donskum er so eitt. Men at blaðið - framhaldandi - nú vit nærkast 20. öld skal skriva stóran part av tilfarinum á donskum er átaluvurt - ja rætt og slætt skomm. Vit, sum hava fegnast um at blaðið so smátt er farið at skriva eitt nú oddagreinar á føroyskum, rætt og slætt missa melið, nú blaðið mín sann byrjar ein nýggjan teig, Lægnaiteig, á donskum.

At okkara politisku myndugleikar ikki enn hava megnað at gera føroyskt til høvuðsmál í skúlnum er átaluvurt.

Sambart lógini eru dansk og føroyskt javnsett. Her átti so sanniliga at verið munur á, og tað má og skal vera eitt krav til komandi ættarlið av politikarum, at føroyskt verður høvuðsmálið. Harvið er ikki sagt, at danskt mál ikki skal lærast í skúlnum. Tað skal tað. Spurningurin er bara í hvussu stóran mun.

Tað er stórt spell, at Dimmalætting, sum við áhugaverdu greinunum hjá pn um føroyska mentan og siðsøgu, nú snarar 180 stig og fer at prenta ein »føroyskan« læknateig - á donskum.

Eitt eymt mál

Málið er sera eymt mál at skriva um. Tað kemur týðuliga til sjóndar, hvørja ferð vit taka upp greinar í blaðið um málspurningar. Fyri góðum ári síðani var grein í blaðnum skrivað av navngivnum persóni. Henda grein var nógvr umrødd, og varð m.a. funnist harðliga at rit-høvundanum fyri innihaldið í greinini. Nú leygardagin var so aftur ein grein um málspurningar í Sosialinum. Longu í dag fær henda aftursvar. Utan her at taka dagar ímillum, hvør nú hevur mest skil í sínum máli, so kunnu vit bara fegnast um, at tað eru spurningar í samfelagnum, sum fáa lesararnar at triva í pennin.

Tíánverri er áhugin fyri tí livandi orðaskiftinum alt ov lítill. Men tá talan er um málið, so ber til. Og tað má vera tí, at málið hevur so nógvt at siga fyri okkum øll, at her er talan um nakað, sum er í menning, nakað, sum allar tíðina broytist, tað snýr seg um ávirkan uttanifrá, um røkt og misrøkt osfr. Meiningarnar eru nógvar og skjótt er at fáa øði í, tá hetta eyma mál er til viðgerðar. Vónandi eydnast at fáa eitt breitt og sakligt orðaskifti um málspurningar.

